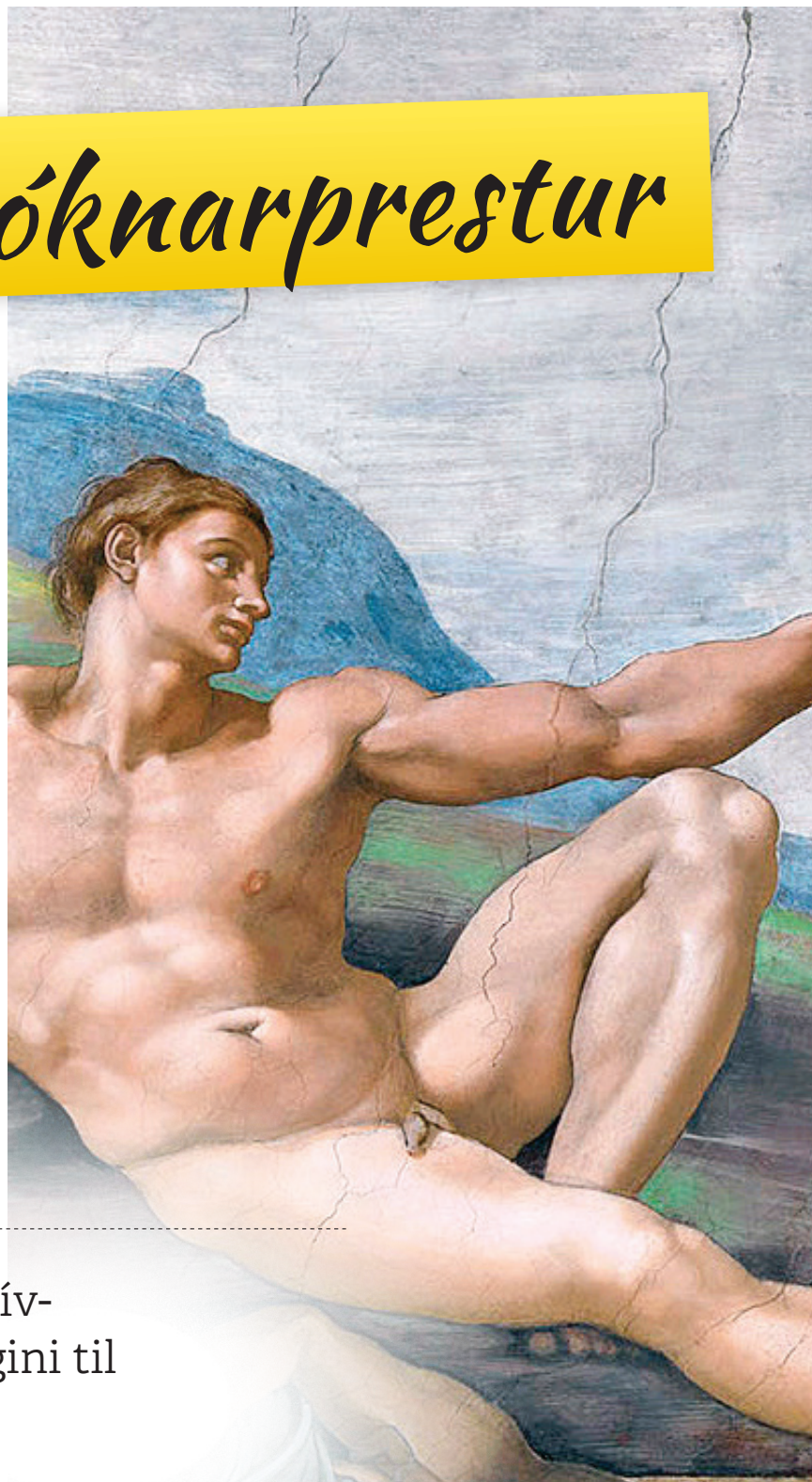

Tað góða lívið

Marjun í Kálvalíð, sóknarprestur

Á EGGINI SÍGGJA VIT LÍVIÐ

Familjubandið er það sterkasta og týðningarmesta í lívinum. – Men það er oftá ekki fyrr enn vit standa á eggini til deyðan, at vit veruliga síggja virðini í tí góða lívinum

RÓGVI NYBO

Kirkjan ella samkoman er karmur um lívið og deyða hjá flestu okkara, og nógvar av stóru stundunum í lívinum henda eisini innan kirkjugátt. Prestar hava tískil eitt sera gott innlit í kenslulívið hjá okkum menniskjum, bæði í teimum stóru og góðu lötunum, og í teimum sváru og døpru lötunum. Tað er eisini í hesum lötunum, vit sum menniskju av álvara grunda um teir heilt stóru spurningarnar, og hvat veruliga hevur týðning í lívinum. Og tað er kanska serliga tá ið deyðin stendur fyri durum, at fólk av álvara síggja, hvat hevur størsta týðningin og hvat tað góða lívið í roynd og veru er.

Marjun í Kálvalíð er sóknarprestur í Vestmanna. Í hennara starvi sum prestur kemur hon javnan í samband við fólk, ið liggja fyri deyðanum ella eru í aðrari kreppu, og tá standa við teimum stóru spurningunum ella bara síggja lívið úr einum heilt øðrvísi sjónarhorni, enn vit vanliga gera.

Tú ert sorgleysur, og tú livir lívið tá tú ert barn»

Marjun í Kálvalíð

Marjun í Kálvalíð, sóknarprestur í Vestmanna

Tryggjleikin úr barnaárum

– Tá ið man liggur at doyggja, og eg sum prestur komi út til fólk, tá eru tað ofta stórir spurningar, ið fólk liggja inni við. Hvat gongur man inn til. Hvat bíðar mær hinumegin. Er himmalin til. Tað eru nakrir heilt stórir og grundleggjandi spurningar. Ein partur av mínum starvi er tá at prátá við viðkomandi um hesar spurningar, greiðir Marjun í Kálvalíð frá.

Tað er eisini vanligt, at fólk, tá tey bíðja um at sleppa at tosa við prest, hava okkurt serligt ynski. Og tá vísir tað seg, at nógv venda aftur til tað, tey hevur fingið sum barn.

– Tey ynskja kanska at eg skal lesa okkurt fyri teimum, sum er lisið fyri teimum sum barn, ella tey vilja hoyra ein sálm, tey hava hoyrt sum barn. Nógv vilja eisini gjarna signast, tað er nakað, tey ofta ynskja.

Hví venda nógv sær aftur til okkurt, tey hava fingið sum barn?

– Tað gera tey ofta, tí at tað gevur tryggjeika upp á ein máta. Tú ert sorgleysur, og tú livir lívið tá tú ert barn, sigur Marjun í Kálvalíð, prestur.